

РЕШЕНИЕ

№ 16485

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **832** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Я. В. / Y. V., гражданин на У., [дата на раждане] , срещу отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България рег. № 5364р-25693 от 25.10.2024г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи.
В жалбата се твърди, че обжалваният отказ е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правни разпоредби, в несъответствие с целта па закона. Твърди, че не е бил информиран, че удостоверението му за раждане ще бъде подложено на криминалистични проверки и не е бил поканен да даде предварително обяснения по документа при възникналите съмнения от длъжностните лица, нито е присъствал при извършване на експертизата. Твърди, че в мотивите на оспорения отказ не е посочено изрично коя или каква първоначална информация в документа е заличена, както и че само съдът в свой окончателен съдебен акт може да признае един документ за подправен и административният орган е бил длъжен да провери истинността на твърдяната информации в него. Изтъква, че в акта не е посочено на кое от посочените в чл.26, ал. 9 от ЗЧРБ основания е издаден отказът. Моли съда да отмени обжалвания отказ. Претендира разноски.
Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява становище за законосъобразност на оспорвания с нея отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. Я., гражданин на У., със заявление с рег. № Г-2022/11.06.2024г., подадено при спазване на изискванията на чл.34, ал.3 от ППЗЧРБ, не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешения срок на пребиваване, е поискал предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България на основание чл. 25, ал, 1, т. 1 от ЗЧРБ, като чужденец от български произход. Към заявлението са приложени изискуемите документи, съгласно чл. 34, ал. 1 и чл. 35 ППЗЧРБ, като във връзка с изискването на чл.35, ал.2 от ППЗЧРБ е представено удостоверение за раждане, заверено по надлежния ред, видно от което майка му Н. В. е от българска народност.

В изпълнение на изискването на чл. 22, ал. 4 от ЗЧРБ от директора на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС) е представено становище рег. № М-9977 (л.48), в което е посочено, че ДАНС не разполага с данни, които да дават основание да се предполага е лицето представлява заплаха за националната сигурност, поради което не възражава да получи разрешение за постоянно пребиваване в Република България.

В изпълнение на изискванията на чл. 11, ал. 5 от ППЗЧРБ към заявлението е приложен регистриран в НАП трудов договор № 065 от 10.06.2024г., между ИНТЕРВИНДИУС БГ ЕООД, работодател, и В. Я., който при справка е установено, че е актуален.

С писмо рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г. (л.31 и сл.) главният секретар на МВР е уведомил директора на Дирекция "Миграция" МВР, че във връзка със зачестилите случаи на представяне на неистински и подправени документи, удостоверяващи български произход пред Министерството на правосъдието за получаване на българско гражданство е установено, че част от тях са използвани от чужденци и за получаване на разрешение за постоянно пребиваване в Република България. С цел недопускане използването на подправени документи, удостоверяващи български произход, да послужат за целите на производството за получаване на постоянно пребиваване, е указано на чужденците да се изискват оригинали на тези документи и при възникнали основателни съмнения оригиналите на приложените документи да се изпращат на Националния институт по криминалистика (Н.) в МВР и базовите научно-технически лаборатории към ОД МВР за извършване на експертни изследвания на документите. В писмото е указано удостоверение за раждане в оригинал да се изисква единствено от тези чужденци, на които в същото е изписано, че имат възходящ българин, а в останалите случаи да се прилага установената практика за установяване на произхода чрез Изпълнителната агенция за българите в чужбина (ИАБЧ).

Във връзка с осъществяването на контрол по спазването на условията и реда за пребиваване на чужденци на територията на Република България, в изпълнение на чл. 30, ал. 1, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г., с придружително писмо с рег. № 536400-6477/ 07.08.2024г. по описа на дирекция „Миграция“ - МВР (л.19), Я. В. I Y. V. е предоставил оригинала на представеното към заявлението удостоверение за раждане I-ГЮ № 306957 (л.69).

С писмо рег. № 5364р-20392/ 20.08.2024г. (л.21), удостоверението е изпратено до Н. - МВР за извършване на необходимите проверки и изразяване на становище с оглед вземане на решение по иницирираното от Я. В. производство по предоставяне на право на постоянно пребиваване в Република България с позоваване на български произход.

След извършени изследвания с писмо рег. №. 4204/17.09.2024г. (л.65) вид директор на Н. е изпратил на директора на Дирекция "Миграция" МВР експертна справка №

24/ДОК-477/16.09.2024 г. за извършено техническо изследване на документи със заключението, че по представения документ от Я. В. - свидетелство за раждане I-ГЮ № 306957, „в представения вид е подправено“, като „са установени следи от химическо третиране с цел заличаване на първоначално вписаната ръкописна персонална информация, като са установени следи от остатъчни щрихи от първоначално нанесената ръкописна персонална информация“.

Като се е позовал на заключението в справката, на основание чл.26, ал. 9 от ЗЧРБ с отказ рег. № 5364р-25693 от 25.10.2024г. директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР е отказал представяне на право на постоянно пребиваване в Република България на Я. В./ Y. V., гражданин на У., [дата на раждане]

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Отказът за издаване на разрешение за пребиваване подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 26, ал. 11 ЗЧРБ. Жалбоподателят е адресат на обективизираното в заповедта властническо волеизявление, засягащо неблагоприятно правната му сфера, поради което е носител на правен интерес от нейното оспорване. Спазен е срокът по чл.149, ал. 1 АПК. С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният отказ с рег. № 5364р-25693 от 25.10.2024г. е издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, компетентния орган да издава или отказва издаването на разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ. От представената по делото Заповед № 8121к-1498/19.04.2016 г. на министъра на вътрешните работи (л.68) е видно, че именно издателят на отказа заема посочената длъжност, поради което административният акт е издаден от компетентен орган.

Отказът е издаден и в предвидената от закона писма форма. Изпълнено е изискването на чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ за неговото мотивиране. В мотивите на акта са изложени фактическите обстоятелства, които обосновават съдържанието на разпореденото волеизявление по чл. 26 ал. 9 от ЗЧРБ. В мотивите на заповедта директорът на Дирекция “Миграция” се е позовал и на изпратената експертна справка № 24/ДОК-477/16.09.2024 г. и заключението в нея, както и на разпоредителното писмо на главния секретар на МВР с рег. № 8121р-6132/ 25.03.2024 г., въз основа на което е изискано удостоверение за раждане в оригинал. В това писмо подобно са описани основанията, на които е разпоредено да се извърши проверка на приложеното удостоверение за раждане. Жалбоподателят е от У., в удостоверението му за раждане е посочен възходящ - майка от български произход, и именно с оглед зачестилите случаи на представяне на неистински и преправени удостоверения за раждане от тази страна е изискан оригинал и е извършена и експертна проверка. По изложените съображения неоснователни са твърденията в жалбата за липса на мотиви.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществениите. Видно от доказателствата по делото, административният орган е издал акта си, след като е изяснил фактите и относимите обстоятелства от значение за случая. Неоснователни са доводите в жалбата, че жалбоподателят не е бил информиран коя точно информация в документа е била заличена, както и че не е бил поканен да даде допълнителни обяснения по документа.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ, въз основа на която е постановен обжалваният административен акт, предвижда, че се отказва издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени. В случая от заключението в изготвената експертна справка се установява, че представеното свидетелство за

раждане е подправено. Тази справка в хода на съдебното обжалване е оспорена от жалбоподателя и е открито производство по реда на чл. 193 ГПК за оспорване истинността на нейното съдържание. В тази връзка по искане на жалбоподателя като свидетел е разпитан експертът, извършил техническото изследване на документа и изготвил експертна справка № 24/ДОК -477, Д. И. Ч.. От показанията му се установява, че изследването на документа е извършено с техническо средство видеоспектрален компаратор. Експертът заявява, че цялата бланка е била потопена в химичен реагент, което е довело до отмиване на всички първоначално нанесени с мастило или друго пишешко средство ръкописи, попълнени на бланката и са нанесени други, различни от тези, които са били първоначално нанесени. От това силно е засегната и мрежата на фоновия печат, определени цветове, които е следвало да фигурират в мрежата на фоновия печат са отмити. В случая химическото вещество е било силно реактивно и не може да се разчете какво е било първоначално нанесено на бланката, останали са само отделни щрихи, които се виждат по-добре на уреда и не се виждат с просто око, но от тях не може да се установи какъв е бил първоначалният текст.

От така събраните доказателства се установява, че представеното удостоверение за раждане на Я. В. / Y. V. е било подправено, поради което съдът счита, че оспорването на експертната справка не е доказано и не следва да се изключва от доказателствата по делото. На основание чл. 179 ГПК, вр. с чл. 144 АПК, като официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред, съставлява доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Представеното от жалбоподателя свидетелство за раждане на майка му не променя извода, че представеното от него със заявлението удостоверение за раждане I- ГЮ № 306957 е подправено.

След като е установено, че представеното свидетелство за раждане е подправено, то законосъобразно, на основание чл. 26, ал.9 ЗЧРБ, е отказано предоставяне на право на постоянно пребиваване на чужденеца.

От ответника е представена справка за пътуване на украинския гражданин (л.74), която също е оспорена от процесуалния представител на ответника, който твърди, че той не е напуснал страната. Въпреки указаната от съда доказателствена тежест на основание чл. 193, ал. 3 ГПК, вр.с чл. 144 АПК, от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, поради което съдът приема, че оспорването не е доказано и не са налице основания за изключване на документа от доказателствата по делото.

Неоснователни са и доводите на жалбоподателя, че не е информиран, че представеното от него удостоверение за раждане е подправено и че следва да представи удостоверение от ИАБЧ или друг удостоверятелен документ в потвърждение на българския му произход. Разпоредбата на чл. 26, ал. 9 от ЗЧРБ е категорична, че се отказва издаване на разрешение за пребиваване, когато представените документи са подправени. Разпоредбата е императивна и за административния орган не съществува възможност да установява по друг начин фактите, установени в подправените документи. Без значение е кой документ е подправен и в какво конкретно се изразява подправянето. В тази връзка, без значение е и какво е било първоначалното съдържание на текста на удостоверението за раждане, след като категорично е установено, че то е премахнато и е нанесено ново, различно от първоначалното, т.е. че документът е бил подправен.

Оспорваният отказ е издадена и в съответствие с целта на закона - да не се допускат до територията на страната чужденци, които не спазват установения в страната правен ред и. не отговарят на изискванията на закона.

По изложените съображения оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните и материалните

правила по издаването му и е съобразен с целта на закона, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 АПК, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, съдът, присъжда в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение в минимален размер – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 65 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. В. / Y. V., гражданин на У., [дата на раждане] , срещу отказ за предоставяне право на постоянно пребиваване в Република България рег. № 5364p-25693 от 25.10.2024г., издаден от директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Я. В. / Y. V., гражданин на У., [дата на раждане] да заплати на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи, възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението.